

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 517
Marți,
15
decembrie
1992
10 lei

În umbra Eroilor Martiri

Adaptarea la realitate

Ne aflăm în faza dezmetirii, după visul alegerilor, treziți, unii mai brutal, alții mai liniștiți, de o realitate la care va trebui să ne adaptăm. Opoziția își numără mătaniile propriei naivități, aleși își savurează izbînda, alegătorii își pun în șifonier băștile pătrate care vor sta la naftalină pînă la viitoarele alegeri.

Goarna deșteptării a sunat mai întîi la Consiliul Național al Convenției, care, prin autoritatea domnului Corneliu Coposu, și-a ales un nou președinte. Șocul a fost resimțit și în rândurile liberalilor, fostă tabără, făcută tîndări de ghiduşile politice ale domnului Radu Câmpeanu, înzestrat spărgător de alianțe — spun unii — sau, politician neînțeles — spun alții. Noi spunem că au dreptate și unii și alții, luînd în calcul atît apetitul pentru fărîmituri cît și năstrușnica idee de republică regală pe care o avansase domnia sa.

Evenimentul central al săptămînii trecute a fost „masa rotundă liberală”, organizată de PNLAT și PNLCD, îmbunătățită cu invitați de marcă de la PAC, UDMR, FSN, MER și ziaristi. Tot de

marcă. A surprins absența PNL și NPL, formațiuni care nu și-au onorat invitațiile. Spun că a surprins, pentru că numai cu cîteva zile înaintea acestei întruniri, într-un interviu acordat ziarului „România liberă”, după năzuirile de rigoare, domnul Radu Câmpeanu se arătase deschis oricăror contacte cu depozitarii de idei liberale, indiferent de apartenența lor de partid. Chiar și cu UDMR! Singur „Ille Verdet” n-ar fi încăput la sînul larg al domnului Radu Câmpeanu. Declarația care a urmat — în măsura în care mai poate uimi o declarație a domniei sale — a fost că „PRIMA ȘI SINGURA (sic!) GREȘALĂ POLITICĂ MARE E CĂ NU AM CANDIDAT LA ALEGERILE PREZIDENTIALE”. Să ci-tești și să nu crezi! Sigur că ar fi fost onorat să dea piept cu domnul Funar, dar acesta s-a ferit dibaci de greșeli pe tot parcursul carierei sale politice.

Fumurile domnului Radu Câmpeanu se pretează la interpretări de cele mai diverse feluri, dar faptul că ele au fost dăunătoare altui PNL cît și țării este cert. Ideea liberală, pe care dumnealui o

poartă la briu ca pe un breloc, este în suferință, iar soluția nu poate veni decît tot de la liberali, eventual printr-o nouă masă rotundă, cu sau fără prezența domniei sale. Adaptarea la realitate nu este facultativă. Este un imperativ, atîta vreme cît așchile opoziției au început să sară departe de trunchi.

Mihai BRATU

GREVA ISTOVIȚILOR

15 mii de tipografi — după unele surse jurnalistice, 17 mii — după altele au participat la greva de avertisment de miercuri trecută. Deci, cam atîtia ar fi cu toții, adică o cifră care pentru „bicepsii” puterii n-ar fi una de dimensiuni destabilizatoare. Unde mai pui că sînt băieți fini, nu folosesc bila și n-au nevoie de lămpaș la cozorocul căștii, lumină avînd așa, de la ei chiar și pentru cei care se „scapă” ortografic și cărora, pentru a-i salva de penibil, le mai adaugă cite un „i”, pe aici, cite o linie de despărțire, pe dincolo.

Nu s-ar putea spune nici că s-au zorit cu clamarea drepturilor, deși ei au înțeles printre primii cine dă cu hei-rupul populist, cine folosește plumbul la harapnic, cum îngroapă osul profitului și cum pune osul muncitorului. Este limpede, avem de-a face cu o grevă a căutărilor prețului travaliului unei categorii profesionale extenuate, cunoscînd epuizări de tot felul de la cea fizică la cea toxică, de la cea a potlogărisului economic la cea a constricțiilor politice, de la cea psihologică, datorată „moștitului” cu o tehnologie veche, despre care nici nu se știe cît o va duce, nici cînd va fi schimbată, la cea morală, în care tot tranzitează și nu se mai termină o sărăcie pe zi ce trece tot mai umilitoare, din zi în zi tot mai clinică cu cel care trudește onest.

Purtătorul de adevăr, prin destinul glănetic al activității

lor cu cea gazetărească, s-ar putea să și „plătească” pentru presari, cărora li se tot caută un tub de azbest prin care să fie viriți toți, pentru ca numai citiva să mai iasă. Ce le mai trebuie ziarelor care le spun lucrurilor pe nume, pe lingă costurile impovărate de toate felurile — ale hîrtiei, ale desfacerii și tipăririi decît o înfruntare salarizată ca cea sugerată de guvern? Recunoaștem mina, adică tehnica biliardului, conform căreia bila roșie, proiectată de tac, o lovește pe cea albă și aceasta pe cea neagră, care dispăre în gaură.

Dar cel mai mare rău l se aduce cărții, dacă ne aducem aminte că în China, problema ziarelor a fost rezolvată cu gazetele de perete și cine știe dacă această soluție nu va avea trecere și pe la noi. Asta, fiindcă acum, cartea a devenit o marfă ca, de pildă, excavatorul de 60 tone, poprită de înseși prețurile ei aberante, scoasă din circuitele firești și dată la o parte de la menținerea de propășire națională. Tăranului îi place să aibă un roib frumos și puternic și de aceea fi și dă să mîmînce. Tineretul nostru, avid de cunoaștere, în drept să-și desăvîrșescă personalitatea și să-și împlinească aspirațiile, azi chiar antrenat să meargă în teniși și să mînînce pline cu untură, ca după război, e înlăturat de la hrana spirituală și aceasta pare a fi cea mai sinistru nepăsare a zilelor de azi.

Greva tipografilor e justă, întrucît acești oameni, de înalt profesionalism, pătrunși mulți în cinul intelectual, fără a o spune, vor să dea demnitate actului muncii, așezînd-o în capul faptelor creatoare și-n fruntea listei valorilor. Problema e dacă acest executiv își va pune plînie la ureche și mintea la bătaie, știut fiind că, pînă acum, gîndirea prospectiv-economică românească n-a depășit faza lamentărilor legate de nevoile de materii prime, ierni, potopuri ș.a.m.d. Desigur, cu o anumită secretomanie, de care numai niște aleși să aibă parte și mai ales cu o anumită dibăcie de a-i pune pe oameni unii împotriva altora.

Ce va mai fi, ce vom mai vedea, ce vom mai auzi — miercuri...

Zadig

Teatrul Național din Tîrgu Mureș la Sibiu

Relațiile de prietenie dintre Teatrul Sibian și cel din Tîrgu Mureș s-au materializat prin căldura cu care trupa sibiană a fost primită atît de colectivul teatrului cît și de publicul tîrgu mureșan, cu ocazia turneelor din martie și respectiv noiembrie a.c.

De această dată ne face o deosebită plăcere să anunțăm publicului nostru prezența Teatrului din Tîrgu Mureș (rămăs în memoria sibienilor cu mai vechiul „Nu uideți! cail verzi”), care prezintă azi, 15 decembrie, la ora 18 spectacolul ARTHUR, osînditul de Matei Vișniec, în regia lui Dan Alecsandrescu.

Biletele se găsesc la Agenția Teatrală și casieria teatrului, în seara spectacolului.

Urăm succes teatrului din Tîrgu Mureș, iar dumneavoastră, vizionare plăcută!

M.G.

Greva studenților

Luni, 14 decembrie, la ora 8 a început o grevă a studenților din Universitatea Sibiu, motivată de nedistribuirea bursei de studii pe lunile noiembrie, decembrie. (Vom reveni cu amănunte).

F.O.

La mormîntul lui CONSTANTIN NOICA

Cu fiecare zăpadă proaspătă ce cade peste înălțimile Păltinișului, din 1987 încoace, Constantin Noica adaugă încă un an existenței sale de-a pururi.

Este al cincilea an de când schitul și braziul Păltinișului și-au luat privilegiul de a veghea mormîntul său.

Este a cincia oară cînd creștele munților din preajmă aud ecoul glasurilor celor ce se roagă: „Pomeniște, Doamne, pe robul tău Dinu!”

„Dumnezeu să-l ierte!”, s-a rostit și la parastasul ce s-a prăznuit și în acest an la mormîntul său: „Să-l ierte Dumnezeu” pentru că noi îi mai „deschidem dosare”, îl judecăm pentru că ne-a îndemnat să ne rugăm „pentru fratele Alexandru”, îl suspectăm pentru că a făcut „introduceri — fie ele și simple — la bunătatea timpului nostru”. „Care bunătate?”, întrebăm, ca să se confirme și să se actualizeze afirmația lui Eminescu din una din satirile sale: „El vor aplauda desigur biografia subțire / Care s-o-nceacă s-arată că n-ai fost vreun lucru mare, / C-ai fost om cum sint și dinșii...”

Dar oricît am fi de nerecunoscători, cu ei cultura românească a mai urcat o treaptă, iar Păltinișul și-a dobîndit „stare de legendă”.

Aceste gânduri le-am avut în urmă cu o săptămînă — duminică — la mormîntul lui Noica, atunci cînd am văzut că de la an la an sint tot mai puțini cei care vin să aprindă o luminare la parastasul lui.

Era o îndatorire de a fi acolo, la cînel ani de la trecerea în eternitate a marelui cărturar. Păltinișul aparține, Sibiului, dar nici un oficial al municipalității n-a aprins luminare de pomenire. Dintre marile discipoli, nici unul prezent la parastas.

Lîngă mormînt, în acest an, s-au strîns, în afara unor rude, doar cîțiva prieteni — foarte puțini dintre cei de la poalele Păltinișului. Au venit în schimb, mai mulți de la Craiova, aduși de Marius Ghica. A venit de la Brăila Vespasian Lungu — pictorul controversatilor și, de acum, falșilor bizoni ce strălucesc intrarea în „chilia” filozofului.

Au mai fost prezenți întimplător cîțiva turiști și, desigur, „personalul” schitului, iar Editura Humanitas, ce-i tipărește cu sîrg cărțile, a fost reprezentată de d-na Moga, librăreasă. Prea puțini totuși — nu trebuie să-i uităm mormîntul, chiar dacă desigur, cîntîm memoria lui studiindu-i cărțile și împărțindu-i idelle.

Silviu GUGA

O vizită în vest (III)

În drum spre Schloss Garten, unde se află lacul cu păsări, plecînd din Kanalstrasse 4 — adresa Casei Scriitorilor — treceam prin Karlsplatz. La marginea acestei piețe, la vreo douăzeci de metri de Attes Schloss se află niște cuburi de bazalt, toate cu latura de vreun metru și jumătate; pe trei din ele, așezate pe caldarîm, se află un al patrulea cub. În jurul acestor blocuri de piatră — devenit loc de reculegere — sint puse jerbe de flori cu panglici, pe care sint scrise mesaje de compasiune din partea conducerei administrative a Stuttgartului. Se mai află și niște pancarte pe care sint scrise cu negru texte precum: „Dragomir Cristinel, 18 Jahre, aus Rumänien, ermordet von Skins, 1991”. Pe una din pancarte era deplînsă moartea unui angolez, asasinat tot de către Skins; aceștia scriseseră cu litere roșii (peste cele negre) că angolezul omorise trei po-

liștiți. Herr Klaus Fritz Schneider mi-a spus că asta nu era o „scuză” (pentru Skins) deoarece angolezul fusese drogat cînd făptuise crimele amintite de asasinii săi.

Încă din prima zi de cînd am ajuns în Stuttgart am aflat, printr-un binecuvîntat concurs de împrejurări, că în biserica protestantă Leonhardskirche în fiecare duminică, între orele 12—14 se oficiază slujba religioasă în limba română, de către părintele Mehedințiu. De la ora 11.30 am așteptat pînă ce creștinii protestanți au ieșit din Casa Domnului, apoi am intrat și m-am oprit în fața primului cetățean care mi-a ieșit în cale și l-am întrebat, în nemțește, unde îl pot găsi pe pădrel Mehedințiu. „Eu sint”, mi-a răspuns dînsul în românește și ne-am retras după o coloană pentru a discuta în liniște. Mi-a spus că, uneori, numărul celor prezenți la slujbe se ridică la peste o sută. În ziua aceea am numărat 48 de persoane. Subiectul predicii pe care a ținut-o a fost pilda cu samaritanul. Știa dînsul ce știa cînd a spus că „străinii ne ajută mai mult decît o facem noi între noi”. Într-adevăr, românii (din diaspora) nu numai că nu sint uniți și nu se ajută între ei, dar chiar se fereșc unii de alții.

Amărăciunea produsă de aceste constatări mi-a fost spulberată, în ziua următoare, de participarea la cea de a doua mea întîlnire cu Bürgerii din Stuttgart. Aceștia m-au rugat să citesc un text, în românește, ca să audă rezonanța limbii. După ce le-am îndeplinit dorința, mulți dintre ei au ținut să-și exprime bucuria de-a fi descoperit că limba română are un „ce” care i-a vrăjit. Acum mă întreb dacă nu cumva tocmai acei „ce” i-a determinat pe doi consilieri sindicali de la uzina Mercedes-Benz să mă viziteze la Schriftstellerhaus unde am stat de vorbă timp de peste trei ore. Cînd, în pofida prezentării mele ca fost și actual anticomunist, dumnealor au ținut să precizeze că au vederi de stînga, eu le-am răspuns că am tot respectul pentru doctrina comunistilor, cu excepția negării lumii de domeniul transcendentului — și a cîtorva „amănunte” care decurg din această premisă —; că în Mediaș avem ca primar pe un fost comunist pentru care, datorită comportamentului său plin de fair-play, am tot respectul; că, în cadrul vizitei pe care un grup de consilieri din uzina la care lucrează dînsii vor să o facă în județul Sibiu, va fi programată și o întîlnire cu Bürgermeisterul Mediașului. De fapt amănuntele acestor vizite — care poate fi întîrziată sau sabotată doar de consecvenții „funcționari” indiscreți al poștel (pentru a verifica această părere mi-am trimis o scrisoare din Germania și nici acum, după trei săptămîni, n-am primit-o), programul acestei vizite, spuneam, va fi publicat în ziarul „21-Radical”...

Iuliu GĂRDUS

Sibiul de altădată

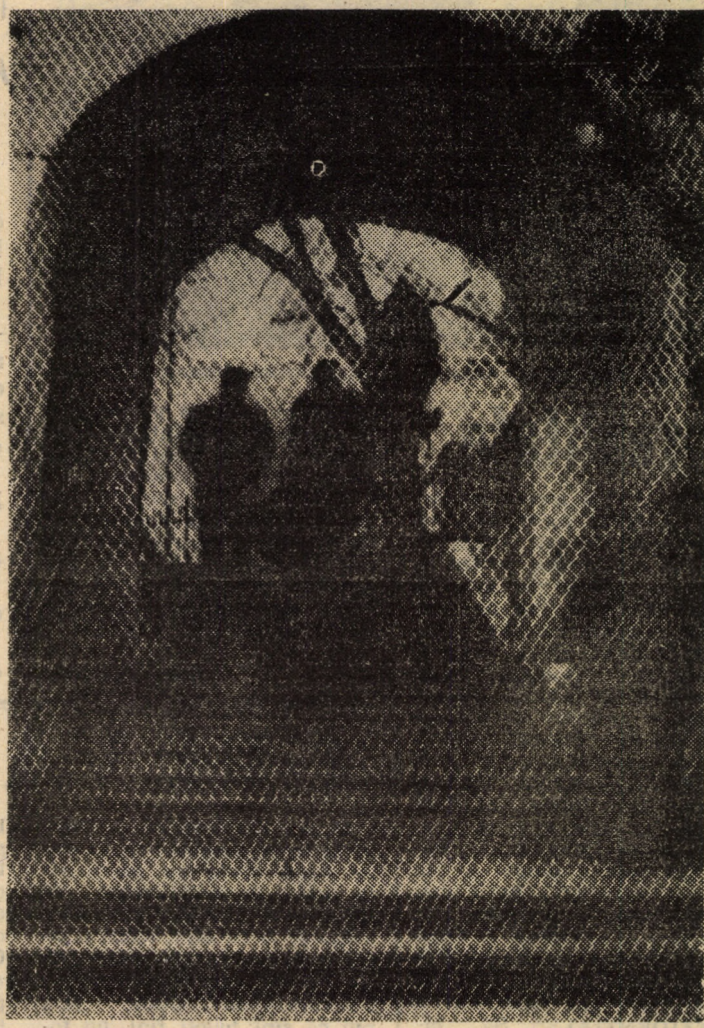
Casa Altemberger (I) — PREDECESORII —

Casa Altemberger, cunoscută și sub denumirea de Primăria Veche, poate fi considerată o clădire-simbol a orașului medieval Sibiu. Istoricii de artă, sint de părere că este o clădire reprezentativă pentru arhitectura medievală transilvăneană, capul de serie între clădirile laice ce fac trecerea de la gotic la renaștere.

Dintre aceste considerente generale, dar mai ales pentru că adăpostește Muzeul de Istorie, ansamblul arhitectonic a beneficiat de ample lucrări de restaurare și amenajare și, în ultimii 10 ani, de cercetări arheologice exhaustive. În felul acesta cunoaștem evoluția stratigrafică a terenului, amenajările dinainte și cele ce au fost ridicate după ansamblarea edificiului. Despre clădirea din lemn aflată în perimetrul „curții mici” am avut prilejul să public un articol în vara acestui an. Mai interesantă mi se pare instalația termică descoperită în „curtea mare”. La adîncimea de 2,20 m de nivelul actual de călcare a apărut o vatră din lut circulară înălțată pe un pedestal din același material, în aparență puțin rezistent. O altă vatră, de data aceasta în formă ogivală, cu planul înclinat, a fost descoperită în vecinătate, dar la suprafața nivelului de călcare medieval. Ipoteza de la care am pornit a fost aceea a identificării vetrelor cu componentele atelierului de bătut monede, ce funcționa în cazuri deosebite la Sibiu. Ipoteza nu a fost confirmată de analiza metalografică. Probele de zgură și bucata de metal analizate prin activare cu neutroni și fluorescență cu raze X conțineau în procent foarte mare staniu. Aliajul cu procent mare de staniu era folosit în evul mediu pentru turnarea clopotelor, a tunurilor și a instrumentelor muzicale. Nu au apărut în cercetările arheologice din țara noastră astfel de vetre, iar studiarea comparată cu bibliografia apărută în Occident rămîne un deziderat pentru cei mai mulți dintre noi.

Ultima dintre ipotezele avansate pe baza studiului metalografic și al cunoașterii unor cuptoare tîrziu de prelucrare a clopotelor este aceea a existenței, cel mai tîrziu în secolul al XIV-lea, a unui atelier pentru confecționat clopote. Atelierul nu a funcționat mult timp, lăsînd locul unei clădiri din piatră. Încă nu se prefigura construcția grandioasă de mai tîrziu.

P.M.B.

Pasaj Sibian

Foto: R. BALINT

Competiție Shotokan

Clubul de Karate-Do Shotokan-Fudokan „Tsubaki” Sibiu organizează duminică, 20 decembrie 1992, ora 9 o competiție de karate Shotokan tradițional, cu premii.

Competiția va avea loc la Sala Sporturilor Sibiu, Piața Teatrului. Accesul la competiție este gratuit.

Această manifestare sportivă este sponsorizată de: Radio-Televiziunea Sibiu ■ PECO S.A. — Sibiu ■ COMPA S.A. Sibiu ■ Cotidianul 21-RADICAL Sibiu ■ Cotidianul Tribuna Sibiului.

Se așteaptă și alți sponsori.

S.R.L.

str. Samuel Brakenhal nr. 2,
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Rodcan, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Girnod, Stefan Mihai • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

PROGRAM

MARTI, 15 DEC. 1992

7,00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova • Telematinal: 10,00 Actualități: 10,10 Calendarul zilei: 10,20 Video-satelit: 12,10 Ora de muzică: 13,00 Oameni

de lîngă noi: 13,30 Muzica pentru părinți: 14,00 Actualități: 14,15 Muzica pentru toți: 14,35 Preuniversitaria: 15,30 Cursuri de limbă străină (franceză • rusă): 16,00 Conviețuir-magazin: 17,00 Actualități: 17,05 Repere transilvane: 17,35 Melodii populare: 18,00 Salut, prieteni!: 19,00 Studioul „E”: 19,30 Desene animate: 20,00 Actualități: 20,35 Sport: 20,45 Telematinal: 20,45 ORA UCIGĂȘ-LOR (Franța, 1956): 22,45 Cultura în lume: 23,15 Actualități: 23,30 Meridianele dansului.

IV. SIMILITUDINI

Actul de la 23 August 1944 a fost o necesitate istorică. Nimeni nu poate tăgădui că mareșalul Antonescu n-ar fi dorit salvarea situației, în sensul leșirii României din războiul antisovietic. Mareșalul separat și alte forțe politice pe cont propriu, cu acceptul regelui, au luptat pentru atingerea acestui scop. Nenorocirea și lipsa de prudență au făcut ca atât pe lângă mareșal cât și în anturajul regelui Mihai I spionajul sovietic și cel occidental, folosindu-se de oameni corupți, au acționat în mod diversificat.

Ambasadorul URSS din Stockholm, d-na Kolontoi, în 22 august 1944 a trimis o telegramă cifrată mareșalului Ion Antonescu din care rezulta acceptul lui Stalin pentru încheierea armistițiului cu România. Nicolae Buzzești, ofițerul cu cifru, care a primit telegrama, n-a predat acest document mareșalului; în acest mod, istoria a însemnat, pentru poporul român, un curs de umilințe pentru multe zeci de ani. Nici casa regală n-a fost informată de conținutul acestei telegramă. A urmat lovitură de stat de la 23 august și arestarea mareșalului cu toate consecințele cunoscute.

Armata română din Moldova a primit ordin să înceteze luptele împotriva armatei roșii și să acționeze la alungarea forțelor germane din țară, contribuind substanțial pentru stabilirea frontului german. Și de această dată Rusia a dat dovadă de violențe și ipocrizii. În loc să sincronizeze cele două forțe, române și sovietice, armata roșie prin surprindere a înconjurat unitățile românești, pe care le-a dezarmat. Numai în 23 și 24 august cea

150 de mii de soldați, 12 mii de ofițeri și subofițeri au fost făcuți prizonieri. Unii din ei au luat calea Siberiei alții după multe intervenții au fost reînarmați și încadrați sub controlul politrucilor sovietici.

Stalin, cu telegramele nr. 29942, 29947 din 25 august 1944, a dispus comandamentelor 2 și 3 ucrainian să continue misiunile stabilite prin directivele Marelui Cartier general, neținând seama de nici o declarație a românilor privind încetarea operațiunilor militare. În alt climat Stalin a ordonat ca forțele române care se vor preda „să fie primite în condiții speciale.”

Mai târziu, Ana Pauker a declarat că armata română nu trebuie să se implice în alungarea nemților din România, aceasta fiind atribuția armatei roșii a URSS.

România a devenit o țară ocupată în mod efectiv de vecina de la răsărit. Prin manevre de forță au impus comunismul în țara noastră.

Diferitele răcoale de pe teritoriile românești, revoluția Școlii Ardelene, revoluția de la 1848, reformele introduse de Al. Ioan Cuza și reforma agrară din 1921 au eliminat cauzele unei revoluții autentice. Prin acestea ne deosebim de cauzele marilor violențe din 1789 din Franța.

Odată cu introducerea comunismului de către forțele armatei sovietice, în România a început nașterea și cimentarea motivelor revoluției din decembrie 1989. După alegerile parlamentare din 1946, cînd partidele istorice au obținut peste 75 la sută din sufragii, Vișinski, mîna forței a Moscovei, a schimbat procentajul de 75 la sută în favorul partidului comunist. A început calvarul

poporului român. Toți dușmanii României, al poporului român au fost propulsați în vârful piramidei, de către forțele Moscovei, menite să schimbe structura psihică și personalitatea acestui popor. Emil Bodnăraș, ofițer în armata română, a dezertat la ruși în anii 1930, acolo cu elemente străine de etnia română a complotat împotriva neamului din care a făcut parte. Unit cu Ana Pauker, evreică, Iosif Chișineșchi, evreu, Alex. Bîrlădeanu, evreu, Valter Roman, evreu, Mogyoroși, ungur, Nikolschi, evreu și mulți alți străini au cîrdășit întru distrugerea nației române.

(ca urma)
Vasile GIURGIU

Groapa cu gunoi

Dintre cei care ne vizitează zilnic la redacție, dl. Heneșariu Cornel ne-a reținut atenția în mod deosebit, în primul rînd datorită faptului că problema pe care a reclamat-o afectează și alți cetățeni, apoi pentru că este veteran de război (prin urmare, respectul i se cuvine și datorită vârstei) și, nu în ultimul rînd, pentru că este nevătărat. Or, nu numai după părerea noastră, acești oameni trebuie scutiți de chinuri și mizerii. Așa se procedează în statele civilizate.

Dar să nu lungim povestea; în curtea în care locuiește, (str. Mașiniștilor nr. 74 Sibiu) gunoiul nu s-a ridicat de 2 ani, ba mai mult, s-a desființat și tomberonul. Gunoaiele sînt aruncate într-o groapă săpată în curte, și li

AGENCIA DE PRESA ȘI PUBLICITATE NOVA

✕ Execută înregistrări VIDEO de calitate (aparatură japoneză).
REALIZEAZĂ FILME DE FAMILIE, DOCUMENTARE, DE RECLAMA, CLIPURI PUBLICITARE.....

✕ Execută toate tipurile de lucrări FOTOGRAFICE (a/n) PENTRU PRESĂ ȘI DOCUMENTARE.

CASUTA POSTALA 222
OF. POSTAL 3
2400 SIBIU
ROMANIA
TEL. 0027 63 24 12
FAX 0027 61 35 56

Nova

se dă foc (așteptăm intervenția ecologiștilor, pentru că acest fum este nociv). Așa stau lucrurile. Dar iată ce ne-a declarat dl. H.C. în continuare: „În acest an, cu cîteva luni în urmă, a fost cîteva din conducerea „Salubris” la fața locului, căruia i-am relatat situația. Mi-a promis că se vor lua măsuri, iar dacă gunoiul nu se ridică, să nu plătesc. Totuși, lunar primesc aviz de plată. Aș dori să întreb, prin intermediul ziarului, cum să plătesc pentru un serviciu

care nu mi se face? Cu celelalte taxe sînt cu plata la zi. Mai mult decît atât, luna trecută am fost amenințat cu amendă de 10 mil lei (aviz de plată nr. 1614 — n.n.) pentru că nu plătesc. Cînd o să se ridice gunoiul, o să plătesc. Nu sînt singurul în această situație!”

Alte comentarii credem că ar fi de prisos. Sperăm că își vor lua munca în serios, cel puțin de acum încolo, toți cei care s-au simțit vizati.

Gabriela BALAN

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

[...] Soția, împreună cu vecinii (băiatul era la serviciu) s-au dus să caute un mijloc pentru a-l transporta la spital. Pe mașinile salvării nu se putea conta (nu numai că erau risipite prin oraș, dar se și fereau de perimetrul periculos al miliției și securității) așa încît au rugat un vecin să le facă acest serviciu. „Nu pot, răspunse el, am mașina defectă”. Au alergat atunci la un grup de militari care aveau pe minciunile hainei cîte o brasăardă de cruce roșie și, cu ajutorul lor, l-au urcat în mașină și l-au transportat direct la maternitate, unde încă mai erau locuri libere (celelalte secții începuseră să devină ticsite de răniți care continuau să fie aduși din întreg orașul) și unde a fost introdus imediat în sala de operații. Odată cu el au fost internați și doi securiști răniți, asupra cărora asistentele au găsit cîte o listă de produse alimentare ce urmau să le fie distribuite cu ocazia sărbătorilor. „Ia te uită la ei: ciocolată, portocale, compot de ananas, ei au de toate, pe cînd noi nu știm ce să mai dăm copiilor de mîncare!” Din pricină că toți cei prezenți începuseră nu numai să se revolte ci și să-l amenințe pe cei doi, au fost în cele din urmă separați de civili.

Tot timpul cît a durat operația, asupra spitalului s-au tras focuri sporadice. Medicii și asistentele făceau eforturi supraomenești spre a-și pă-

tra singele rece și a-l salva pe cei ce puteau fi salvați. N-aveau tifoane, n-aveau medicamente și instrumentar adecvat și, cu toate acestea, își făceau cu răbdare și perseverență datoria, rezistînd somnului, oboseli și terorii declanșate de gloanele care izbeau în ziduri și în tocurele ferestrelor. Soția a așteptat neclintită pe culoar pînă cînd s-a terminat operația, în timp ce nora (care avea aceeași grupă sanguină cu el) s-a dus să doneze sînge. L-au introdus la reanimare, unde viața a început să i se lupte cu moartea. Pe la ora trei noaptea, medicul a venit la soție și a anunțat-o că poate să intre la el în salon. L-a văzut întins pe patul alb, cu bandaje în jurul corpului, cu fața palidă și suptă. La intrarea ei, a deschis ochii ca prin vis, apoi l-a închis la loc cu un gest ostentiv. „Numai Dumnezeu mai poate face o minune”, i-a șoptit medicul, consolînd-o. Ea a luat o cană de apă și, cu o bucată de tifon, i-a udat buzele invivente.

Duminică seara și-a smuls transfuziile din vene. „Lăsați-le spuse surorilor care încercau să i le pună la loc, nu mai are rost să mă chinui. Oricum am să mor. Dar mor împăcat”.

A murit luni dimineața, după ce trupul lui renunțase să mai lupte cu rănile, a murit în deplină luciditate. [...].

Băiatul lui a făcut multă vreme investigații personale

pentru a-l descoperi pe eventualul asasin, mai ales că cercetările comisiei de anchetă i se părea că seamănă cu un roman absurd. „Am încercat să aflu de unde s-a tras — povestește el — am făcut calcule amănunțite asupra direcției unghiului de tragere și a tipului de cartuș. Am cerut declarații de la fiecare vecin, am strîns de prin apartamente toate cartușele pe care le-am mai găsit spre a le depune ca obiecte delictive la comisia de anchetă. Am furnizat drept probă chiar și maeul lui taică-meu, care indica fidel locul pe unde a intrat și ieșit glonțul. Închipuiți-vă însă că pînă la urmă probele acestea s-au pierdut pur și simplu. După calculele mele, locul de unde s-a tras nu putea fi decît geamul de pe colț, de la etajul II al clădirii securității. Glonțul a trecut la circa 10 centimetri deasupra balustradelor și s-a infipt în trupul tatălui meu. Nu știu cine a tras, flește, și nici nu vreau să emit ipoteze hazardate, dar, după părerea mea, cu un pic de perseverență și bunăvoință din partea comisiei de anchetă, puteau fi aflate destule indicii. Mi s-a părut însă mereu că cineva are interesul să nu fie descoperit adevărul, că faptele trebuie escamotate, pînă nu se știe cînd, că tocmai cel care ar trebui să plătească pentru acțiunile lor se află în funcția de răspundere și fac pe dracu-n șapte să nu se știe nimic cu privire la vinovați și vinovații. Mă întreb mereu de ce au fost eliberați cu atîtă ușurință suspectii, de ce nu s-au făcut cercetări în conformitate cu declarațiile unor martori, de ce se prevalează într-atît de prezumția de ne-

vinovăție? Se vedea de la o postă că aproape toți procurorii veniți în anchetă aveau o părere preconcepută: aceea că nimeni nu e vinovat sau, și mai nebulos, că toată lumea e vinovată. A venit mai întîi un procuror civil, apoi doi procurori militari, apoi iarăși un civil și așa mai departe. Au înregistrat declarațiile, au făcut fotografiile și măsurătorile, au promis că în cîteva zile cazul va fi elucidat, și cu toate acestea... De semnalat, totuși, că unul dintre procurori, venit, pare-mi-se, de la Arad, a ajuns la aceleași concluzii cu ale mele. După cîteva zile însă s-a retras din proprie inițiativă din comisie, pe motivul că... are copil și nu vrea să intre în conflict cu niște forțe obscure. În cele din urmă comisia și-a mutat sediul la Brașov, lucrurile s-au tergiversat tot mai mult pînă cînd martorii le-a venit lehamite să mai dea declarații. Personal, am fost în mai multe rînduri la Brașov, la domnul colonel Socăciu, unde am avut surpriza să constat că de la dosarul tatălui meu lipseau toate documentele, în afară de ultima mea declarație. „Unde sînt?”, „S-au pierdut pe drum, mi s-a spus, cu ocazia mutării”. Cu aceeași surprindere am constatat și că primele declarații ale martorilor au fost înlocuite ulterior cu altele, în care anchetatorii le sugerau ce să spună. Am aflat și că unii dintre ei au fost repeziți cu fraze de tipul: „De unde știi dumneata că s-a tras de la securitate?” sau „fii atent ce declari...”

Și, pentru că aveam ambiția să nu las lucrurile în coadă de pește, să încerc a afla adevărul, am fost supus

unor acte de intimidare care pe un altul l-ar fi scos, poate, din minți. Mai întîi s-a tras asupra mea dintr-o mașină Dacia 1100 un glonte care a trecut razant cu urechea mea stînga. Apoi am început să fiu amenințat în fel și chip. În cele din urmă mi s-a arătat fotografia unui grup de bărbați surprinși undeva în preajma policlinicii cu plată. Unul dintre ei avea o armă cu lunetă în mînă, iar pe cap purta o căciulă rusească. Procurorul mi-a indicat cu degetul un chip din care nu se deslușea nimic și m-a întrebat insidios: „Nu cumva asta ești dumneata?”. Ca dovadă de ce sînt în stare și pînă unde pot să ajungă. Ce voiau oare să insinueze: că mi-am împușcat propriul tată?...”

XII — BASCULANTA SUSPECTĂ

În dimineața Crăciunului, pe la ora șase și jumătate, soții Almen au fost treziți de soneria stridentă a telefonului. Au sărit amîndoi din pat și, cu presimțirea că s-a întîmplat ceva rău au ridicat receptorul.

— Familia Almen? întrebă o voce de bărbat la celălalt capăt al firului.

— Da.

— Sînteți părinții lui Almen Werner?

— Da.

— Eu sînt comandantul unității militare unde a fost încorporat iul dumneavoastră. Îmi pare rău că trebuie să vă dau o veste tristă. Werner este... căzut la datorie. Dacă vreți, puteți veni la Arad, să-l transportați acasă. O să vă acordăm tot sprijinul.

(va urma)

Mica publicitate

VÎNZĂRI-CUMPARĂRI

- Cumpăr mărci. Telefon 42 94 93. (1662)
- Cumpăr TV color Telefunken defect și tub cinescop, diagonala 47, color, bun. Telefon 43 17 92. (1663)

S.C. „FRÂNCU” SRL
Sibiu, str. N. Teclu nr. 1
vinde en gros: portocale,
lămii, hellas-import Gre-
cia. Telefon 43 64 06.
(1661)

DECESE

Cu adîncă durere în su-
flet anunțăm încetarea din
viață a dragului nostru ta-
tă, socru și bunic
VASILE NEAG
din com. Dăstă, jud. Alba.
Înmormîntarea va avea
loc miercuri, 16 decembrie
1992, ora 13, în comuna
Dăstă. Dumnezeu să-l o-
dihnească.
Fiul Ilie, nora Vetură și
nepoatele Claudia și Dana
(1664)

Sîntem alături de finul
nostru Ilie Neag la greaua
durere pricinuită de dece-
sul tatălui său și transmi-
tem sincere condoleanțe
familiei îndoliate.
Familii: Stola, Oprean
și Sucu (1664)

Societatea de Producție și Comercializarea Articolelor Chimice și de uz Gospodăresc

ARCHIM S. R. L.

cu sediul în Piața Mare nr. 11, tele-
fon 92/44 35 27, fax 92/43 66 59 a-
nunță pe toți cei interesați că:
COMERCIALIZEAZĂ:

■ Vopsele de toate culorile pentru
păr, încălțăminte, uz gospodăresc și
industrial;

■ Toate materialele de întreținere
și uz gospodăresc, paletă diversă (cu-
rătenie și disconfort);

■ Materiale și accesorii pentru an-
tifonări, izolări și cosmetică auto;

■ Prin instalație proprie STAN-
DOX, aflată în magazinul din str.
Avram Iancu nr. 2, poate realiza
16800 modele vopsele auto: nemetalizate,
metalizate și perliscante, după co-

dul vopselei înscrise pe autoturism.

■ Este distribuitor unic în județul
Sibiu și județele limitrofe al bateriilor
auto marca TUDOR (Spania) pentru
care se asigură garanție un an.

■ Preia comenzi de la agenții eco-
nomici, indiferent de cantitate, pen-
tru livrarea la termen a oricăror arti-
cole enumerate mai sus;

Societatea aduce mulțumiri și urează
„LA MULȚI ANI!” tuturor clien-
ților săi pentru efortul depus pentru
lansarea pe piață a produselor de înal-
tă calitate și productivitate, în vede-
rea satisfacerii exigențelor clienților săi.

(487)

INDES S.A.

(fosta INDEPENDENTA)

Str. Ocnei nr. 33 Telex 69341
R 2400 SIBIU ROMANIA Tel 092/43 41 00, 43 20 11
Fax 092/43 10 13, 43 20 43
Cont 30.16.7.01. BG Sibiu

VĂ OFERĂ LA
PREȚURI
AVANTAJOASE
PRIN

magazinul propriu, deschis la sediul societății între
orele 8—14 următoarele produse:

- Ciocan perforator P 90
- Coloană telescopică CT 43
- Mașină de găurit pneumatică MG 60
(cu set de scule)

- Mașină de găurit pneumatică MG 100 "
- Mașină de găurit pneumatică MG 200 "
- Mașină de găurit pneumatică MG 320 "
- Mașină de găurit pneumatică MG 15 "
- Mașină de înșurubat MI 100 (cu set de scule)
- Polizor pneumatic PP 25 (cu set de pietre)
- Polizor pneumatic cu ax vertical PPV 180
- Polizor pneumatic cu turație ridicată PPR 200
- Ciocan de dăltuit D 161 (cu accesorii)
- Ciocan de dezbătut CD 8
- Ciocan de nituit CN 20
- Ciocan demolator D 24/S
- Ciocan bătător CB 8

- Motoferăstrău pneumatic MFP 13
- Picoane L 325
- Picoane L 365
- Picoane L 425
- Picoane L 525
- Picoane L 1000
- Picoane L 1500
- Picoane L 4000
- Ciocan perforator ușor P 40 (cu set de scule)
- Mașină electrică de tocat fructe
- Moară pentru măcinat boabe
- Mașină manuală pentru tocat sfecla
- Moară cu ciocănele
- Sobă

- Instalație de preparat sifon
- Container 0,4 m.c.
- Receptor parabolic Ø 1800 mm
- Sifon combinat 5 l
- Cazan baie 100 l
- Compresoare tip GANZAIR
- Zdrobitoare de struguri
- Tease de vin
- Diverse materiale disponibile cu adaos comer-
cial de 10 la sută. (481)

Începînd cu data de
16 decembrie, ora 9,00
firma ROM-PACHER SRL
deschide un magazin
pentru piese de Trabant
în Șelimbăr

str. M. Viteazu nr. 167

— 486 —

S. C. „FRÂNCU” S. R. L. Sibiu

str. N. Teclu nr. 1,

VINDE en-gros produse din Grecia:

■ LĂMI

■ PORTOCAL

■ HELLAS

Telefon 43 64 06.

— 477 —

S. C.

„CIBINIUM

H & P” S. R. L.

face în această peri-
oadă mari reduceri de
prețuri la transport de
persoane în Germania,
cu plecări în data de
16, 17, 26 decembrie și
2, 9 ianuarie 1993. Te-
lefon 41 60 01.

Cu ocazia sărbători-
lor de iarnă SC „CIBI-
NIUM H et. P” SRL vă
urează tradiționalul
„La Mulți Ani!” (489)

Prețurile practicate sîmbătă și duminică în piețele Sibiului

PIAȚA CIBIN

Carne porc, categoria I —
800 lei/kg; categoria II — 700
lei/kg; purcel — 415 lei/kg;
burta porc — 666 lei/kg; To-
lema oale — 700 lei/kg;
Varză albă — 110 lei/kg;
morcovi — 100 lei/kg; pă-
trunjel — 180 lei/kg; mîc
de nucă — 1400 lei/kg.

PIAȚA RAHOVEI

Carne porc — 800 lei/kg;
cîrnați porc — 700 lei/kg;
ceapă roșie — 60 lei/kg; car-
ne oale — 350 lei/kg; cartofi
— 80 lei/kg.

PIAȚA RĂȘINARI

Carne porc — 700 lei/kg;
carne oale — 350 lei/kg; car-
ne vită — 650 lei/kg; ficat
porc — 500 lei/kg; ness-cafié
— 725 lei/boranul; făină (Un-
garia) — 145 lei/kg; tălăi de
casă — 145 lei; bomboane
pom — 708 lei/kg. (M.B.)

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

avînd puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului,
deschise zilnic între orele 8—20, sîmbătă 8—14,
vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- ston	Vînzare — lei —	Comi- ston
U.S.D.	438,6	0	438,6	49,99
B.M.	278,61	0	278,61	49,99
F.S.V.	311	0	311	49,99
L.S.	686,9	0	686,9	49,99
L.I.T	0,315	0	0,315	49,99
F.F.R.	81,8	0	81,8	49,99
F.B.	13,5	0	13,5	49,99
Ö.S.	39,5	0	39,5	49,99

— 478 —